

Caracterizarea personajului-narator din opera La hanul lui Manjoala scrisa de I. L. Caragiale-prima parte

Personaj principal, multidimensional, dinamic.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: portretul facut de alte personaje, autocaracterizarea;
- caracterizare indirecta: prin propriile ganduri, simtiri si actiuni; portret caracterologic; prin monolog interior.

Fiind un caz tipic de naratiune autodiegetica, singurele repere ale cititorului sunt vocea povestitorului si reactiile lui. Fiind si o naratiune fantastica, rolul personajului narator este si de a intretine ambiguitatea si de a perpetua incertitudinile cititorului.

Dupa importanta prezentei directe in povestire, personajul-narator al acestei povestiri poate fi considerat personajul principal. El povesteste peripetiile al caror protagonist este si, pentru ca nicio alta voce nu intervine, tot a lui este si perspectiva. Este un caz tipic de naratiune autodiegetica. Sa nu uitam insa ca avem de-a face cu o povestire de factura fantastica. Prin urmare, autorul trebuie sa induca cititorului o permanenta ezitare in ceea ce priveste alegerea planului in care presupune ca se desfasoara evenimentele. Acesta este dezideratul oricarei proze de tip fantastic - sa intretina ambiguitatea. Cum singurele repere ale cititorului sunt vocea povestitorului si reactiile lui, este evident ca personajul insusi este investit cu rolul de a perpetua incertitudinile cititorului. Relatarea facandu-se la persoana I, este normal ca, in prim-plan, posesorul acestei voci sa capteze atentia, dar toate firele povestirii duc catre un alt personaj care, desi dispare catre final ca prezenta, poate fi considerat, cel putin in aceeasi masura, personaj principal. Este vorba despre cocoana Marghioala, stapana hanului lui Manjoala.

Intorcandu-ne la personajul-narator, ramane sa demonstram ca rolul lui bine determinat este acela de a induce ezitarea cititorului. Pentru aceasta, autorul nu putea construi un erou care sa iasa in evidenta prin calitati sau defecte deosebite. Un astfel de erou ar fi abatut atentia lectorului de la principala tinta - ambiguitatea planurilor. Asadar, era nevoie de un personaj "nici prea-prea, nici foarte-foarte", cum ar zice tot Caragiale.

Intr-adevar, tanarul plecat sa se logodeasca cu fata "a mai mare" a po-covnicului lordache este intruchiparea simtului comun. Asa cum se autocaracterizeaza, este "tanar, curatel si obraznic, mai mult obraznic decat curatel", aceasta din urma trasatura nesocand prin nimic, caci este resimtita, in general, ca apartinand varstei. Ii place confortul: "Multe odai curate si odihnite am vazut in viata mea, dar ca odaia aceea... Ce pat! Ce perdelute! ce pereti! ce tavan! toate albe ca laptele. Si abajurul si toate cele lucrate cu iglita in fel de fel de fete... si cald ca subt o aripa de closca... si un

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

---

miros de mere si de gutui". Se da in vant dupa bucatele gustoase: "Buna mancare! pane calda, rata fripta pe varza, carnati de purcel prajiti, si niste vin! si cafea turceasca!" li plac femeile frumoase: "Cocoana Marghioala era frumoasa, voinica si ochioasa, stiam. Niciodata inasa de cand o cunosteam -s-o cunosteam de mult (...) - niciodata nu mi se paruse mai placuta..." Si nici nu se da in laturi sa profite de statutul de burlac pe care il mai detine pentru scurt timp.